

ת"פ 45335/06 - מדינת ישראל נגד רחל משומר, מיכל שרubi

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-06-45335 מדינת ישראל נ' משומר וACH
תיק חיזוני: 15191/2015

בפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מאמינה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. רחל משומר 2. מיכל שרubi

החלטה בעניין הנאשמה 2

בפני בקשה לביטול כתוב אישום כנגד הנאשמת 2, כתענה מקדמית לפי סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן החס"פ).

ב"כ הנאשמת טענה כי כתוב האישום שהוגש כנגד הנאשמת דינו להבטל נוכח הפגם שנפל בהתנהלות המאמינה. כנגד הנאשמת הוגש כתוב אישום המיחס לה בין היתר עבירות כנגד שוטרים ועובד ציבור. בגין האירוע נשוא כתוב האישום הוגשה תלונה למבחן". ש. במסגרת סמכותם, הוחלט על ידי מח"ש שלא לפתח בחקירה והתיק גנז מחוסר עניין לציבור. ב"כ הנאשמת סקרה שיש מקום להגיש ערר והנאשمت נמצאת בהליך להגשת ערר למבחן" עררים וללשכת היועמ"ש. במסגרת זכות הערר הקנוייה לנאשמת. הערר לא הוגש בתוך 30 ימים. לטענת ב"כ הנאשמת ניתנו ארוכות בשים לב לחומר הראיות של מח"ש שצולם במהלך הפגיעה. ב"כ הנאשמת טוענת כי טרם מוצו ההליכים של התלונה עד תום. בהתאם להנחיות פרקליט המדינה הנחיה מס' 18.2. על פי הנחיה זו, אין להגיש כתוב אישום עד אשר מוצו ההליכים במבחן", במקרה זהה מול ערכאת הערר. הרצינול של ההנחיה זו לשיטת ב"כ הנאשמת, שלא יתקיימו שני הליכים מקבילים שדנים באותו עניין בפני מותבים שונים. בנסיבות אלו בבקשת ב"כ הנאשמת להורות על ביטול כתוב האישום עד שתיקבלו החלטות בערר.

ראשית ב"כ הנאשמת כלל לא הפנתה את בית המשפט כיצד יש בהתנהלות הנאשמת מול מח"ש כדי להוות התנהגות שערוריתית של הרשות המנהלית. אני סבור כי תיאום צילום יכול להוות התנהגות שערוריתית. העיקוב בהגשת הערר עומד לפתחה של הנאשמת ולא המדינה. די בכך היה כדי לדחות את טענות הנאשמת לבטל את כתוב האישום.

גם לגופו של עניין אני סבור כי אין מקום להורות על ביטול כתוב האישום.
עמוד 1

ב"כ הנאשמת הפגנה את בית המשפט להנחייה 2.18 להנחיות פרקליט המדינה. בסעיף 2 להנחייה נאמר:

"2. תכלית ההנחייה לאפשר תיאום בין רשות האכיפה ולמנוע מצב שבו ביחס לאותו איורע יתנהלו שני הלים מקבילים ברשות אכיפה שונות מצב שלול להסתירות בדיור של - הרשות בשני קולות, ובהמשך אף עלול להביא להחלטות שיפוטיות סותרות וلتקלות."

במקרה הנוכחי התקבלה החלטה לסגור את התיק ונשלחה לצדים הודעה שהתקבלה ביום 15.06.04. כתוב האישום הוגש לאחר מכן ביום 21.06.15.

סעיפים 4.4 ו-4.5 בטיפול בתיק לאחר החלטת מה"ש זכות הערר.

4.4 בתום הטיפול מה"ש תדוח על החלטתה לגורמים הרלוונטיים וכן לתחנת המשטרה ממנה הגיע החומר למח"ש מלכתחילה. חומר הראיות הרלוונטי שנאסף על ידי מה"ש, יועבר לפי דרישת התביעה/פרקליט, בהתאם לכללים המקבילים.

4.5 על החלטות מה"ש ניתן להגיש עrr לudge המשפט לממשלה בהתאם לסעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982.

הנוול אינו דין בשאלת מועד הגשת כתוב אישום לאחר החלטת הגזיה ע"י מה"ש. גם הוראות החוק בחס"פ אין מגבלות את מועד הגשת כתוב האישום. כך שהגשת כתוב האישום הייתה על פי דין.

יתרה מכך, הנהול מפנה לאפשרות הגשת עrr לסעיף 64 לחס"פ כאמור, על פי סעיף 65 לחס"פ זכות העורר להגיש עrr בתוך 30 יום. במקרה הנוכחי לא הוגש עrr בתוך 30 יום. ב"כ הנאשמת כלל לא צירפה מסמך המעיד כי אושר לה הארכת מועד להגשת עrr. ואף מעבר לכך לא ברור ולא הוכח בכלל הודעה לתביעה כי בכוונת המבקרת להגיש עrr ביצירוף ההחלטה להאריך מועד. כיצד זו התביעה הייתה אמורה לדעת כי בכוונת הנאשמת להגיש עrr ויש להשנות הגשת כתוב האישום.

אם התביעה בטרם הגשת כתוב אישום צריכה להמתין להודעה מהנאשמת כי בכוונתה להגיש עrr? ובמידה והתשובה על כך חיובית השאלה היא עד מתי התביעה אמורה להמתין?

וכoch התנהלות הנאשمة הזמן הרב שעבר מאז הודעה מה"ש ועד להגשת העrr אני סבור שאין מקום לבטל את כתוב האישום. מעבר לכך אני סבור כי סעיף 149 (10) לחס"פ לאendum להביא לביטול כתוב אישום בטענה של כוונה להגיש עrr למח"ש. דבר יכול לפתח פתח כי בכל כתבי האישום בהם יש לנאים טענה נגד שוטרים. וכיון שהרשויות החוקרת היא תמיד המשטרה. בכל תיק נאשם יתיצב בבית המשפט יודיע על כוונתו להגיש עrr או להגיש תלונה נגד שוטר זה או אחר ובכך תסלל הדרך לביטול כתוב האישום. דבר שדיננו להידחות. עוד אציין כי אני סבור כי הנחיות פרקליט המדינה כלל אין מתיחסות להליך העrr אלה להחלטה הראשונית של מה"ש.

סוף דבר, הבקשה לביטול כתוב אישום נידחת, הנאשמת תשיב לכתב האישום במועד הנדחה.
מצורנות נא להודיע לצדדים תוכן ההחלטה.

ניתנה היום, ז' חשוון תשע"ה, 20 אוקטובר 2015, בהעדך
הצדדים.